

Det er et godt princip at følge, at der skal et vist antal opgaver til for at udvikle et fagligt godt miljø og en god opgaveløsning med en høj kvalitet.

Et andet godt princip i folkestyret er, at kompetence og økonomisk ansvar skal hænge sammen og følges ad, dvs. ligge på samme niveau.

Der er et tredje godt princip, som jeg tror at regeringen deler med Det Radikale Venstre: at vi skal have en klar ansvarsplacering. Det er bare vanskeligere, når vi så kommer til det konkrete, men det må kunne løses.

Konklusionen er, at Det Radikale Venstre ønsker større regioner, større amter, der så kaldes regioner, og vi ønsker, at små kommuner lægges sammen, så vi begrænser fælleskommunale løsninger. Det har noget at gøre med en klar ansvarsplacering.

Men vi ønsker altså også, det må vi så sige helt klart, at det folkevalgte råd, der skal være, skal have skatteudskrivningsret, for borgerne må have et sted, hvor ansvaret kan gøres gældende, og derfor må de to instanser, altså det, at man har kompetencen til prioriteringer og beslutningerne og ansvaret for økonomien, hænge sammen.

Det er velkendte principper, der også er fremhævet i kommissoriet for Strukturkommissionen. Derfor undrer det os, at regeringen lægger en model frem, der giver regionerne et folkevalgt råd med en vis kompetence til at administrere et bloktilskud, hvor ansvaret for økonomien i realiteten ligger i Folketinget. Det regionale råd kan henvises til Folketinget, for dér ligger det besluttende ansvar.

Jeg er faktisk rigtig ked af, at jeg ikke kunne få en forklaring af De Konservatives gruppeformand, så jeg måske kunne prøve at indstille mig på at komme Det Konservative Folkeparti i møde på det her punkt. Jeg kan simpelt hen ikke forstå det konservative ræsonnement, men det kan være, at det kan komme. I hvert fald følges kompetence og økonomi ikke ad i den model. Regeringens begrundelse er bl.a., at det giver lige økonomiske vilkår til at løse opgaverne på.

Det er jo en begrundelse, som vi kender fra den nuværende måde at finansiere bl.a. de nuværende amters opgaveløsninger på. Det er en kombination af skat, bloktilskud og udligningsordning ud fra det princip, at alle amter som udgangspunkt – det gælder også kommunerne – skal have et ensartet økonomisk grundlag for at løse opgaverne. Så det er jo en velkendt filosofi, som stadig væk må gælde.

Derfor må vi også set med vores øjne afvente, at der kommer en udligningsreform ind i sammenhæng med omlægningen, selv om jeg efter de sidste par dages møder – hvis man skal kalde dem det, måske snarere spørgsmålmøder – har sådan en fornemmelse af, at der ikke rigtig tænkes mere på en udligningsreform. Det er måske ikke stedet at diskutere det, men jeg hejser bare lige den vimpel.

Det er vigtigt, at borgerne har indseende. Når vi går så meget op i det folkevalgte element, også i forhold til regionerne, er det, fordi det er meget, meget vigtigt ud fra en demokratitankegang, at der er et folkeligt indseende i, hvad der sker i så stort et område, som sundhedsvæsenet er, så det ikke er eksperterne alene, der kommer til at prioritere og strukturere den måde, som sygehus- og sundhedsvæsenet skal fungere på. Et folkeligt indseende er en del af hele ideen med folkestyret, og derfor appellerer vi stærkt til, at vi kan få en måske fordømsfri drøftelse af netop det punkt.

Jeg vil godt bruge lejligheden til at minde regeringen om Danmarks forpligtelser over for Europarådets charter om lokalt selvstyre, som vi ratificerede under den daværende statsminister Poul Schlüter. Vi vil også gøre opmærksom på, at Luxembourg er det eneste land i det gamle EU, altså EU før 1. maj i år, som kun har to niveauer, og at Estland, Litauen, Slovakiet og Slovenien heller ikke har mere end to niveauer, men de arbejder på at få tre niveauer, fordi de vil ud af det statsstyre, som de nu delvist er underlagt.

Kl. 15.45

Sådan som der er lagt op til nu, deles amternes opgave mellem kommunerne og staten for at sige det lidt populært, og det viser jo i al sin enkelthed, at det regionale niveau har en begrundelse.

Der kan helt klart lægges flere opgaver ud til de større kommuner. Det vil vi meget gerne være med til fra Det Radikale Venstres side, men vi mener bl.a., at der er dele af de sociale opgaver, som omfatter meget små grupper, som bør blive i regionerne.

Hvis man ikke kan finde en løsning på sådan nogle ting, selv om man har nogle meget klare principper for, hvordan systemerne skal indrettes, så betyder det jo i virkeligheden, at man bærer mennesket ind under systemet, og det synes jeg ikke at vi skal gøre. Jeg har også hørt, at mange siger, også i regeringspartierne, at borgerne skal komme før systemet, og så må vi lave